

Pošto Zvile i ja imamo „velike“ planove za ljeto u Alpima, odlučili smo da uhvatimo poslednji voz da popnemo nešto slično tome što smo tamo panirali. Doduše upola kraće i na upola manjoj visini, ali od nečeg se mora početi, zar ne. Tako izabراسmo da penjemo Žlijeb Šljeme-Pleća. Pošto su nas neki ubijedili da to nije tako strašno kao što izgleda, a posmatrano iz Žabljaka sa mjesta odakle se smjer može videti, izgleda baš tako, strašno. Pošto je Zvile slobodan na dva dana jedino za prvomajske praznike, odabراسmo tu neđelju. Malo smo se mislili zbog prognoze, neki su nas zbog toga i odvrćali od smjera (prepoznaće se taj), ipak zadnji dan naši pouzdani meteorolozi najaviše vrijeme ko stvoreno za nas. Na Žabljaku ujutro oko nule, oblačno i suvo. Poslednja prilika se nije smjela propuštiti. Pored toga moj ujak, prekaljeni planinar koji je prije petnaest godina bio na Olimpu i tad odlučio da se penzioniše, odlučio je da se vrati iz penzije i da ide sa nama do bivaka u Karlici.

Dode i ta neđelja kad je trebalo krenuti. Rančevi puni gvoždurije, užarije, i ko zna čega sve ne. Jes da sam ponešto od toga pokušao da uvalim ujaku, al ne lezi vraže. Posle pola sata je prokuvao i morali smo svega da ga oslobodimo. Pošto nikada nijesmo išli putem od Crnog jezera do Karlice, pronalaženje odvajanja za nju nam je malo teže išlo. No uz srdačnu pomoć, putem mobilne veze, našeg kolege Bojana Boškovića i mape koju smo neke davne godine kupili na Crnom jezeru, uspjesmo da nađemo i to odvajanje. Posle malo duže vremena nego što je inače potrebno, uz gubljenje kroz šumu, dovucاسmo se nekako i do bivaka u Karlici. Tamo je bila standardna zimska atmosvera. Topljenje vode, sortiranje opreme, kuvanje hrane, i vraćanje ujaka iz mrtvih J .Rano lijeganje je bilo podrazumjevano. Ponedjeljak. Buđenje u jedan sat, ustajanje malo kasnije, pakovanje, kontrolisanje je li se šta zaboravilo, i konačno kretanje oko dva sata. Uslijedio je opet malo duži pristup do pod smjer jer je uspela da mi se pokvari lampa, no srećom sam imao još jednu u rancu, no dok sam je zamjenio i namjestio prošlo je jedno 15-20 minuta. Vjerovatno mi je bilo potrebno toliko jer se još nijesam bio u potpunosti probudio. Dok sam mijenjao lampu uspio sam da izgubim fotoaparat. Počelo je sa malerima, a u nadi da se neće tako nastaviti. Guslali smo nenavezani kroz blokove od ostatka lavina do mjesta gdje pocinje kuloar. Prvi štand i pravi početak smjera gdje počinje malo strmiji teren. Snijeg je odličan. Toliko tvd na nekim mjestima da sniježni klin ne može uopšte da uđe u njega. Nastavljamo da se smjenjujemo u vođenju i dolazimo do mjesta u početku četvrtog cuga, gdje je prošle godine Vanju i Bojana zatekao miks. Ove godine je tu led, i to debeo da ledni klinovi od 20cm komotno ulaze. Uslovi su idealni da idealniji ne mogu biti. Polako počinje da se razdanjuje i dolazimo do streha na izlazu iz smjera. Koliko te stvari izgledaju ogromne kad si ispod njih i kad nemaš sa čime da ih uporediš. Zvile vodi taj poslednji peti cug i tek kad se približio strehama sam video da one uopšte nijesu toliko velike. Bar ne ove na izlazu iz našeg smjera. Oko 06:30 i ja pomaljam glavu iznad strehe i tek tada vidim koliko duva gore. Trebalo nam je jedno sat ipo geganja do Karlice. Na moju sreću sam uspio da nađem aparat jedno 200m od bivaka. Uslijedilo je spremanje supe i makarona i jedno sat ipo spavanja. Posle pakovanja opet uz gubljenje kroz šumu smo stigli do Crnog jezera gdje nas je ujak častio ručak da nam se oduži. Tu sam opet uspio da izgubim aparat. Sjutri dan sam zvao restoran. Rekoše da su ga našli i da će ga poslat. Ljubazno od njih nema što.

Sve u svemu,što se mene tiče akcija za čistu peticu.

Učestvovali:

Radenko Gobović

Andrija Zvicer

Ivan Kalezić